

ČESKÁ REPUBLIKA - OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 20/1044, 112 97 Praha 1

tel. 221 729 311 fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

NAŠE ZNAČKA: 43 Si 147/2021

VAŠE ZNAČKA: ///

VYŘIZUJE:

DNE: 19. července 2021

XXXXXXXXXXXX

Vážení,

ve shora uvedené věci zasíláme požadovaná rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová v. r.
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3.března 2016 samosoudkyní JUDr. et Mgr. Lenkou Mrázkovou, Ph.D.

takto:

obžalovaný

[jméno] [příjmení] I

[datum narození] v [obec], okres [okres], trvale bytem [adresa], t.č. bytem na ubytovně [anonymizováno], [adresa], [obec], skladník,

je vinen, že

dne 18. 1. 2016 kolem 22.00 hodin v ulici [ulice], v k.o. [obec], okres [okres], řídil ve směru jízdy na [územní celek] osobní motorové vozidlo zn. Nissan Primera, [registrační značka] s vědomím toho, že mu byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 9, sp. zn. 102T 56/2015 ze dne 16. 10. 2015, který nabyl právní moci téhož dne, uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců, tj. od 16. 10. 2015 do 16. 10. 2016,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1, písm. a) tr. zák.

a za to se odsuzuje

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) měsíců,

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu v trvání 24 (dvacetičtyř) měsíců.

Odůvodnění:

Na základě důkazů provedených v hlavním líčení byl zjištěn a vzat za prokázaný shora ve výroku uvedený skutkový stav. Pro zjištění skutkového stavu soud vycházel z výpovědi obžalovaného [příjmení]. [příjmení], jakož i z listinných důkazů, konkrétně z úředního záznamu ze dne 18.1.2016, dále z výpisu z evidenční karty řidiče, opisu rejstříku trestů, zprávy z místa bydliště, trestního příkazu Obvodního soudu [obec a číslo] ze dne 16.10.2015, sp.zn. 102T 56/2015, s právní mocí dne 16.10.2015.

Obžalovaný [příjmení]. [příjmení] se k hlavnímu líčení dne 3.3.2016 nedostavil, omluvil se, nepožádal o odročení. Hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti podle § 202 odst. 2 tr. řádu a podle § 207 odst. 2 tr. řádu čtena jeho výpověď z přípravného řízení, z které soud zjistil, že se doznal, že řídil motorové vozidlo s tím, že o uloženém zákazu řízení věděl, jel z místa, kde pracuje do místa, kde bydlí a ve [obec] ho kontrolovala hlídka PČR. S PČR spolupracoval.

Z úředního záznamu o provedené silniční kontrole soud zjistil, že dne 18.1.2016 v 22:00 hodin v obci [obec] byl zastaven hlídkou PČR obž. [příjmení], který řídil vozidlo zn. Nissan Primera, [registrační značka]. Ve vozidle byli 3 spolujezdci. Řidič předložil pouze občanský průkaz, když lustrací bylo zjištěno, že má vysloven zákaz činnosti. Ohledně [registrační značka] bylo zjištěno, že jsou od vozidla Škoda Favorit, které je v současné době v zániku. Řidič se choval slušně a s PČR spolupracoval.

Z trestního příkazu Obvodního soudu Praha 9 ze dne 16.10.2015, sp.zn. 102T 56/2015, který nabyl právní moci dne 16.10.2015, soud zjistil, že byl uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel ve výměře 12 měsíců za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Z místa bydliště bylo zjištěno, že je podezřelý z přestupku ze dne 18.1.2016, že natankoval v [obec] u benzínové stanice do vozidla Nissan [registrační značka] 29,74 l paliva a odjel bez zaplacení, čímž způsobil škodu ve výši 800 Kč.

K osobě obžalovaného soud z opisu rejstříku trestů zjistil, že má kromě shora uvedeného odsouzení v opisu rejstříku trestů ještě evidovány 4 další záznamy, když ke dvěma z nich nelze přihlížet. Předchozí odsouzení jsou z roku 2014 OS Třebíč a jedná se o majetkovou trestnou činnost, když mu běží zkušební doba podmíněného odsouzení s dohledem do 1.11.2016.

Z výpisu z evidenční karty řidiče soud zjistil, že obžalovaný zde má evidováno celkem 12 záznamů, opakovaně mu byla ukládána sankce zákazu činnosti a blokové pokuty.

Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu shledal, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty žalovaného přečinu.

Objektivní stránka žalovaného přečinu uvedeného ve výroku rozsudku byla nade vše pochybnost prokázána doznáním obžalovaného a úředním záznamem PČR OO [obec] o provedené silniční kontrole, a ve výroku citovanými rozhodnutími Obvodního soudu Praha 9. U obžalovaného byla naplněna i subjektivní stránka žalovaného přečinu, když obžalovaný o uloženém trestu zákazu činnosti nepochybně věděl, a to i s ohledem na předchozí nedávné odsouzení pro totožnou trestnou činnost. Obžalovaný se tak předmětného jednání dopustil úmyslně. Obžalovaný tedy svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť mařil výkon rozhodnutí

soudu ve výroku citovaných tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána (řízení motorových vozidel).

V rámci uvážení zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku, soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je jednoznačně společensky škodlivé a uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu by zde nepostačovalo. V konkrétním případě by nebylo možno považovat takový postup za přiměřený vzhledem k osobě obžalovaného, který ve vztahu k přečinu dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, opakuje tento druh trestné činnosti, a který se předmětného jednání dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud postupoval ve smyslu § 39 odst. 1,2 tr. zákoníku, podle kterého soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života, možnosti nápravy. Obžalovanému v daném případě výrazně přitěžuje, že se tohoto druhu trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem z předcházejícího soudního rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené, je zřejmé, že pouhé působení výchovným trestem odnětí svobody, se u obžalovaného míjí účinkem, a proto je mu ukládán již represivní trest, a to trest odnětí svobody, který je bezprostředně spjat s jeho výkonem. Jedinou polehčující okolností na straně obžalovaného, je jeho úplné doznání.

Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody ve výměře až 2 let a soud mu vyměřil trest mírný pod polovinou hranice trestní sazby. Pro výkon obou trestů byl obžalovaný zařazen do věznice s dozorem ve smyslu § 56/2b) tr. zákoníku, když nebyl ve výkonu trestu, je odsouzen za úmyslný přečin k trestu, který nepřevyšuje 3 léta. Při úvaze a druhu trestu soud měl na zřeteli ustanovení § 55 odst.2 tr. zákoníku, dle kterého lze nepodmíněný trest odnětí svobody za trestný čin, jehož horní hranice nepřevyšuje 5 let (obdobně jako v tomto případě), ukládat jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele, uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel žil řádným životem. Tuto podmínku má soud za splněnou, když poukazuje na předchozí odsuzující rozhodnutí pro částečně totožnou trestnou činnost, kdy na něj bylo původně působeno výchovným trestem i trestem alternativním. Ani tyto dosud uložené tresty nevedly u obžalovaného k nápravě v tom směru, aby nepáchal trestnou činnost, když již byl v minulosti odsouzen.

Podle § 73 odst.1 tr.zák. byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v řízení všech druhů motorových vozidel v trvání 24 měsíců, když obžalovaný se dopustil tr. činu v dopravě a je třeba mu po nějakou dobu omezit další pohyb v silničním provozu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně dle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích rozsudek je napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Praha 3. března 2016

JUDr., Mgr. Et Lenka mrázková Ph.D.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. května 2016 samosoudcem Mgr Martinem Dostálem

takto:

Obžalovaný

[jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], dispečer u společnosti [právnícká osoba], trvale bytem [adresa],

je vinen, že

dne 29.2.2016 v 00:10 hodin řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Ford Ranger, [registrační značka], po silnici č. II/107 v obci [obec], okres [okres], ačkoliv věděl, že mu byl rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 9.11.2015 sp.zn. S-MHMP [číslo], které nabylo právní moci dne 9.11.2015, uložen mimo jiné zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců, přičemž byl kontrolován hlídkou Policie ČR,

tedy

mařil výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

a zato se odsuzuje

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 81 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.

Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu v trvání 2 (dvou) let.

Odůvodnění:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha – východ podal dne 23.3.2016 na obžalovaného návrh na potrestání pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měl obžalovaný dopustit jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný [jméno] [příjmení] při výslechu u hlavního líčení uvedl, že motorové vozidlo řídil, byl si vědom uloženého zákazu řízení, ale bylo to z toho důvodu, že se stěhoval a potřeboval se dostat v pozdních hodinách s dcerou domů. Stěhoval se z [obec] do [anonymizováno], dceři je [anonymizováno] let, obžalovaného navštěvuje, jinak bydlí s matkou ve [obec] u [obec]. Obžalovaný neměl koho požádat o odvoz, přes den stěhoval kamarád a syn, ale ti už byli pryč, přespat tam nemohli, nebylo kde. Obžalovaný pracuje jako dispečer u firmy [příjmení] [jméno], řidičský průkaz mu vše usnadňuje. V současné době obžalovaný neřídí, přepravuje se PID, i kvůli tomu se přestěhovali do [obec]. Obžalovaný nemůže být v práci tak dlouho, jak potřebuje, vydělá si měsíčně tak o 2.000 Kč méně, na dceru platí 2.000 Kč měsíčně. S přítelkyní dále pečuje o 4 měsíční dceru. Přítelkyně je s dcerou na rodičovské dovolené. Přítelkyně obžalovaného má řidičský průkaz, tehdy však obžalovaného nemohla odvézt, dcera byla nemocná. Dceru vozí na běžná lékařská vyšetření.

Svědék [jméno] [příjmení], příslušník Policie ČR, k věci uvedl, že prováděli silniční dohled, náhodně vybrali vozidlo obžalovaného, to zastavili, provedli dechovou zkoušku s negativním výsledkem, obžalovaný předložil doklady k řízení vozidla, kolegyně z databázi zjistila, že má uložený zákaz. K tomu obžalovaný sdělil, že o tom neví. Dále byly prováděny úkony k zjištěnému porušenému zakazu řízení. Styl řízení obžalovaného nebudil pozornost, byl malý provoz vzhledem k pozdní hodině.

Z potvrzení o zadržení řidičského průkazu se podává, že obžalovanému byl dne 29.2.2016 zadržen [číslo řidič. oprávnění].

Z úředního záznamu Policie ČR, Územní odbor [obec] [anonymizováno] – [anonymizováno], dopravní inspektorát, se podává, že hlídka dne 29.2.2016 v 00:10 hod. při výkonu služby zastavila vozidlo [příjmení] [jméno] [anonymizováno], r.z [anonymizováno], r.v. 2004, majitele [právnícká osoba] Řidič na výzvu předložil OP, ŘP, ORV a zelenou kartu vozidla. S řidičem bylo provedeno odborné měření dechovým analyzátozem Drager 7510 s negativním výsledkem. V osobě řidiče byla ztotožněna osoba obžalovaného a v osobě spolujezdkyně [jméno] [příjmení], [datum narození].

U řidiče bylo lustrací zjištěno, že tento má platný zákaz řízení motorových vozidel od 9.11.2015 do 9.11.2016. Tato skutečnost byla řidiči sdělena, kdy na toto řidič reagoval, že o této skutečnosti neví ani si není vědom, že by v poslední době přebíral poštovní zásilku od úřadu. Řidiči byl z výše uvedeného důvodu zadržen [číslo řidič. oprávnění], o čemž mu bylo vystaveno potvrzení o zadržení řidičského průkazu, které řidič na místě podepsal a odmítl se vyjádřit. [jméno] [příjmení] s hlídkou po celou dobu provádění úkonů spolupracoval a přislíbil, že se nebude vyhlýbat dalším úkonům.

Z protokolu Magistrátu hlavního města Prahy o ústním jednání o přestupku ze dne 9.11.2015 se podává, že obžalovaný se tohoto dne dostavil k ústnímu jednání o přestupku a za jeho přítomnosti bylo vyhlášeno rozhodnutí, kterým byl obžalovaný uznán vinným spácháním

přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že dne 17.8.2015 v 15:30 hodin řídil v [obec a číslo] na ulici [ulice], osobní vozidlo tovární značky BMW, [registrační značka], aniž by byl držitelem řidičského oprávnění skupiny B, potřebného k řízení tohoto typu vozidla, za což mu byla uložena pokuta ve výši 25.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Po vyhlášení rozhodnutí obžalovaný prohlásil, že písemné vyhotovení rozhodnutí ani písemné potvrzení vyhlášeného rozhodnutí nežadá a že se vzdává práva na odvolání. Rozhodnutí ve věci odpovědnosti za přestupek tak nabylo právní moci ihned, tj. dne 9.11.2015. Obžalovaný svým vlastnoručním podpisem v závěru protokolu stvrdil správnost obsahu protokolu o ústním jednání a údajů v něm obsažených.

V evidenční kartě řidiče má obžalovaný celkem 5 záznamů o přestupcích, kdy posledním je přestupek uvedený v předchozím odstavci, za který byla obžalovanému uložena pokuta ve výši 25.000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců, konkrétně na dobu od 9.11.2015 do 9.11.2016. Držitelem řidičského průkazu skupiny B je obžalovaný od roku 1994.

Ze spisu Magistrátu hlavního města Prahy, sp.zn. S-MHMP [číslo] bylo zjištěno, že tento spis obsahuje originál protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 9.11.2015 uvedený shora a obsahující vlastnoruční podpisy obžalovaného a dále obsahuje úřední záznam Policie ČR ze dne 17.8.2015, oznámení o přestupku ze dne 17.8.2015 adresované Magistrátu hl. m. Prahy, výpis z karty řidičů a oznámení o zahájení řízení o přestupku – předvolání ze dne 14.10.2015 adresované obžalovanému s připojenou doručenkou, ze které se podává, že obžalovaný si toto oznámení a předvolání převzal osobně dne 21.10.2015, což potvrdil svým podpisem.

Ze zprávy z místa bydliště vypracované [stát. instituce] se podává, že obžalovaný nebyl projednáván Komisí pro projednávání přestupků [stát. instituce], ani na něj nebyla podána jiná stížnost.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že byl jednou soudně trestán, a to rozhodnutím Okresního soudu v Benešově ze dne 11.1.2012, sp.zn. 10 T 1/2012, za trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, za který mu byl uložen jednak peněžitý trest ve výši 13.000 Kč a náhradní trest odnětí svobody ve výměře 1 měsíc a jednak trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců. Peněžitý trest byl následně změněn na nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 20 dnů, trest zákazu činnosti obžalovaný vykonal dne 8.12.2014.

Z výpisu z centrální evidence stíhaných osob bylo zjištěno, že proti obžalovanému není kromě předmětné věci vedeno žádné další trestní stíhání.

Na základě provedených důkazů, které soud vyhodnotil jednotlivě i ve všech vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že obžalovaný se skutečně dopustil jednání uvedeného ve výroku tohoto rozsudku. K tomuto závěru došel soud na základě doznání obžalovaného, který uvedl, že motorové vozidlo řídil, přičemž jeho výpověď je potvrzena úředním záznamem Policie ČR, Územní odbor [obec] [anonymizováno] – [anonymizováno], dopravní inspektorát, o hlídce, která zastavila vozidlo obžalovaného, a výpovědí člena hlídky svědka [jméno] [příjmení].

Uložený zákaz řízení a vědomost obžalovaného o tomto zákazu je prokázána spisem Magistrátu hl. m. Prahy, sp.zn. S-MHMP [číslo], a to zejména protokolem o ústním jednání o přestupku ze dne 9.11.2015, kdy obžalovaný se tohoto jednání osobně účastnil, byl přítomen vyhlášení rozhodnutí a tedy i vyslovení zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců s účinností od právní moci tohoto rozhodnutí, přičemž po vyhlášení rozhodnutí se obžalovaný vzdal práva na odvolání a vzal na

vědomí, že rozhodnutí ve věci nabylo právní moci ihned, což stvrdil svým podpisem. Obžalovaný tak o uložení zákazu řízení motorových vozidel věděl.

Obžalovaný tedy spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když dne 29.2.2016 v 00:10 hodin řídil motorové vozidlo, ač si byl vědom uložení zákazu řízení motorových vozidel a toto jednání spáchal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Soud se zabýval i tím, zda je dána taková společenská škodlivost, při níž nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, a dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je jednoznačně společensky škodlivé, pro trestní i přestupkovou minulost obžalovaného a s ohledem na obecný zájem na ochranu dodržování vydaných rozhodnutí orgánů veřejné moci tak v tomto případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle zákona o přestupcích.

Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel soud z obsahu ustanovení § 39 trestního zákoníku. Obžalovanému polehčuje jeho doznání a lze přihlídnout také k tomu, že při neoprávněné jízdě nebyly v jeho případě zjištěny žádné přitěžující okolnosti, obžalovaný nebyl pod vlivem alkoholu, nejel nebezpečně, styl jeho řízení nebudil pozornost. Obžalovaný byl v minulosti již jednou odsouzen pro trestný čin v dopravě, peněžitý trest mu byl změněn na trest odnětí svobody, který patrně z důvodu amnestie nevykonal, stejně tak musel vykonat trest zákazu činnosti, když po podmíněném upuštění od jeho výkonu mu bylo nařízeno vykonat i zbytek trestu, soud tak musí zvažovat ukládání přísnějšího trestu, neboť obžalovaný znovu spáchal trestnou činnost související s dopravou. Soud s ohledem na doznání obžalovaného a na to že způsobem řízení neohrožoval ostatní účastníky silničního provozu, ještě i nyní přistoupil k uložení výchovného trestu nespojeného s přímým výkonem, a to k trestu odnětí svobody vyměřeného v jedné třetině zákonné trestní sazby – tedy na dobu 8 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let. K posílení výchovného aspektu trestu pak soud uložený trest doplnil trestem zákazu řízení motorových vozidel, neboť tento zákaz obžalovaný porušil. Jako přiměřený se zde jeví zákaz řízení motorových vozidel v trvání 2 let, když soud přihlédl k tomu, že v případě obžalovaného se nejedná o první zákaz řízení motorových vozidel, v minulosti byl obžalovanému uložen soudní zákaz řízení v trvání 18 měsíců a zákaz, který nyní porušil, byl v trvání 1 roku. Je potřeba, aby si obžalovaný uvědomil společenskou škodlivost nerespektování rozhodnutí vydaných orgány veřejné moci a že vědomé a úmyslné porušování uložení zákazu řízení motorových vozidel nezůstane bez potrestání.

Poučení:

Protiv tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně dle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích rozsudek je napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Praha 30. května 2016

Mgr. Martin Dostál
samosoudce